

paa dette Punkt udøvede, men kun sige dette, at det er umuligt at anstille løse Sammenligninger paa den Maade, at man siger: Jeg har Tilbud om et Skib, som kan faas for 300,000 Kr., og det forenede Dampskibsselskab beregner Udgiften til et saadant Skib til 700,000 Kr. Det forenede Dampskibsselskabs Beregning for Anstafelsessummen for den Type paa et Skib, som her er Tale om, er ikke en løst Kalkule, men det er den Købesum, som det har forpligtet sig til at betale det Firma ovre i Skotland, hos hvilket Selskabet har bestilt det paaagældende Skib. Det er altsaa en Sum, der eksisterer, det er ikke en kalkuleret Sum. Hvad det er for et Skib, som det ærede Medlem har Tilbud om, har jeg jo ingen Anelse om, men det er en Selvfølge, at Skib og Skib er to Ting; selv om det kan rumme den samme Vare-mængde, er der saa mange Punkter, hvorpaa Skibe kunne være forskellige, at der i og for sig ikke er noget som helst urimeligt i, at Anstafelsespriserne divergere meget stærkt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statsdrift siger det ærede Medlem for 10de Kredts, at den skal man kun gaa til, naar Almenvellet kræver det, men, siger han tillige, det, der her er Tale om, nemlig vor Smør- og Flæskudførsel, er et Forhold, som vedrører os alle, et Forhold af almen Interesse. Det sidste erkender jeg: Landbrugets Udførsel af Smør og Flæsk har en saa stor Interesse for Landet i dets Helhed, at den netop kan betegnes som et saadant Forhold, der, til en vis Grad i alt Fald, gælder Almenvellet; men det er jo slet ikke det, som der her er Spørgsmaal om. Spørgsmaalet er jo netop dette, om Almenvellet kræver, at vi tage Statsdriften op. Det er det Spørgsmaal, vi skulle undersøge, ogsaa efter det ærede Medlems Antegning, og der maa vi saa se hen til, hvorledes Forholdene ere ordnede nu, om der foreligger Nødvendighed for, at vi gøre Forandring i de bestaaende Forhold, og for, at vi gøre denne Forandring nu. Det er dette, jeg tillader mig at bestride meget bestemt; der er ikke nogen Nødstilstand med Hensyn til vor Eksport, som gør, at vi nu skulle sætte Statsdriften ind med alle de Konsekvenser, som deraf følge, og der er ingen Nødvendighed for at gøre det netop i Øjeblikket uden at afvente de Erfaringer, som vi kunne saa, naar det forenede Dampskibsselskab sætter det ny Skib ind i Routen Esbjerg—Barkston, saa at vi kunne se, om dette Skib virkelig opfylder de forskellige Betingelser, som maa kræves af et i alle Henseender fortræffeligt Eksportskib; thi det, det kommer an paa, er netop at saa et saadant Skib ind i Routen. Det ærede Med-

lem saa noget fort paa Udfigterne med Hensyn til Afgangen til at kunne erhverve denne Erfaring. I saa Henseende er jeg fuldstændig sikker. Jeg har sikret mig kontraktmæssig Afgang til at kunne saa Oplysninger om det ny Skib, naar det er sat i Gang, og aldeles bortset fra denne kontraktmæssige Afgang er jeg fuldstændig sikker paa, at det forenede Dampskibsselskab ikke vil nægte mig nogen Oplysning, naar jeg har Brug for den til det ene eller det andet Formaal; det er hidtil ikke slet paa noget Punkt.

Jeg skal nu vende mig til det Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt-Bandborg), og som jo gaar ud paa at stille et Beløb af 700,000 Kr. til Indenrigsministerens Raadighed, efter de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem, med Forpligtelse til derfor at anskaffe et Statskib, men i øvrigt overladende til Indenrigsministeren, hvorledes dette Statskib skal benyttes, kun at det bliver paa Esbjerg—Newcastle Routen. Jeg antager, jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtig (Breinholt-Bandborg: Ja!). Det er jo ganske vist en stor Tillid, der vises Ministeren gennem en saadan Bevilling, idet der jo lader sig henvise til forskellige Muligheder med Hensyn til Benyttelsen af Skibet, naar det maatte være anskaffet. Det ærede Medlem har selv i saa Henseende fremhævet, at Skibet kan bruges dels saaledes, at Staten selv overtager Driften paa Esbjerg—Newcastle Routen, dels saaledes, at man overlader Skibet til et privat Selskab, som saa skulde drive Traffikken for egen Regning, og dels endelig saaledes, at man søgte at træde i Forbindelse med en Landbrugsorganisation, som kunde overtage det for egen Regning. Ja, hvis man kunde slippe dette Skib løs uden videre og sige til det private Selskab eller til vedkommende Landbrugsorganisation: Vær saa god, der have I det, gør Jer nu saa lystige, I ville med det, og brug det, saa godt I nu mene, I kunne bruge det, saa vilde jo Ansvaret for Ministeren være mindre. Men saaledes er Forholdet jo slet ikke. Det er tværtimod dette, at Ministeren maa sætte visse Betingelser for Brugen af Skibet, naar det gaar over i private Hænder, og da navnlig maa fastsætte Fragsatsen. Dette blev ogsaa fremhævet af det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt-Bandborg); men der komme vi saa ind paa meget store Vanskeligheder, saa store, at jeg for mit Vedkommende rigtignok vil sige, at jeg talter meget for den Tillid, der bliver vist mig, men jeg maa allerede af den Grund frabede mig, at Bevillingen bliver givet mig. Paa dette Punkt staa ogsaa, saa vidt jeg kunde